

SOTSCRIPCIÓ

1 pesseta cada trimestre

Número solt, 15 cèntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Joventut Nacionalista

FOC NOU

PERIÓDIC NACIONALISTA

Sortirà el segon i quart diumenge de cada mes i sempre que sigui convenient.

DE LA CRISSI

Mai com ara podria aplicar-se el ditxo aquell de les cireres en lo referent al Govern dimissionari del Sr. Marqués de Alhucemas. Primer va ser la sortida dels nostres estimats amics els Srs. Ventosa i Rodés, i després el Sr. Gimeno, seguint al darrera d'ell tot el Ministeri en plé. ¿Causes? Jo crec per les explicacions donades a unes i altres dimissions son completament distintes, pero aneu a sapiguer si tenen en el fons un mateix o semblant objecte.

Que estém en unes de les hores més crítiques perquè ha passat la nostra Nació, de molts anys en aquesta part, sí, i en això tothom coincideix. En lo que no coincideixen els caps polítics es en la solució d'aquesta trascendentalíssima crisi. Uns estimen que'l Sr. La Cierva es insubstituïble en el Ministeri de Guerra, i altres creuen que es del tot necessari el que no hi figuri. Se té que tenir present que'ls primers compten no sols amb la simpatia de l'exèrcit o al menys d'una gran part dels seus caps, si que també en el seu decidit apoi, ja que estimen com a insubstituïble el dimissionari Ministre de la Guerra, sigui el Govern que's formi de concentració lliberal, sigui aquesta conservadora.

En el grop dels segons, els caps visibles han estat el comte de Romanones, que ha sigut qui ha portat l'acció en la campanya, el Sr. Sánchez de Toca, qui l'ha dirigida.

Segons les darreres notícies, el Sr. García Prieto ha aconcellat al Rei que les consultes se limitin a caps de grup parlamentari, i va indicar els Srs. Maura, Dato, comte de Romanones, Cambó, Alba i La Cierva, trencant la costúm de cridar també en semblants cassos als presidents i ex-presidents de Govern i de les Càmares. Si alguna vegada s'havia modificat era sempre per a ampliar-les, com va passar en la darrera crida a En Cambó, pero mai per a reduir-les com ara, i que sembla en tal reducció es busca tant sols el excloure al Sr. Sánchez de Toca, director de la campanya en contra de que tals reformes es donguessin per decret.

Es aquesta una nova victòria del Sr. La Cierva? a hores d'ara no ho sabem, pero sí que no volem de deixar de consignar-ho com a dato significatiu.

Segui com sigui el resultat d'aquesta crisi, els regionalistes farán sentir la seva veu al Monarca per mediació del Sr. Cambó qui no crec deixi passar la ocasió per a refermar més i més lo que son nostres aspiracions, i de la conveniència de que el Govern que s'encarregui de les riendes del Estat les acèpti.

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «The London County & Westminster Bank Ld.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Abril

Operacions de Banca de totes classes. — Negociació i cobro de efectes de comerç. — Emissió de checs. — Ordres de borsa, negociació i cobro de cupons, etz., etz.

DE LA CIUTAT

El dijuns passat, va celebrar-se en el «Restaurant Casanovas», un sopar, en el qual els nacionalistes granollerins residents a Barcelona, festejarem la victòria assolida en el districte de Granollers-Badalona en les darreres eleccions.

Va presidir la festa, el nostre digne i volgut diputat a Corts, En Joan Lligé, i així mateix varen fer-nos l'assenyalat honor de assistir-hi, En Lluís Isamat, Diputat Provincial per el districte de Barcelona, el nostre Diputat Provincial, En Fèlix Fages i els nostres estimats amics Josep Barangé i Jaume Serra i Dachs.

La «Joventut Nacionalista» de Granollers, va telefonar enviant la adhesió al acte i el testimoni de la seva simpatia.

Malgrat tenir la festa una manca absoluta de preparació, va assistir a la mateixa quasi tota la colònia granollerina, doncs els comensals hi erem en nombre de trentavuit.

Durant l'àpat, que fou esplèndid i servit amb força mirament, va regnar una franca alegria, car ademés de la seva significació política, era per nosaltres una simpàtica festa de amicitat i germanor.

En TRINITAT COMAS va obrir els brindis pronunciant un vibrant discurs, en el qual feu el procés de la lluita electoral. Va tenir enérgiques censures per els procediments poc escrupulosos que'ls defensors de la candidatura del Sr. Rius solen practicar així en el districte com a la localitat.

En FRANCESC SALA va llegir unes oportunitatíssimes quartilles i d'elles son els següents conceptes:

No es gaire corrent que'ls nostres diputats assisteixin a actes de les característiques d'aquest, doncs no ha sigut cap entitat qui l'ha convocat i s'ha organitzat al caliu d'un entusiasme espontani. Aixó demostrarà als granollerins que aquí hi ha un grup de joves plens de ideals.

Aludint a la política caciquista del Sr. Torras, diu al Sr. Lligé, que si mai torna a ser el nostre candidat i veu que'l seu contrincant no es el mateix Sr. Torras, pot estar sense recel del resultat de la lluita, car aquest no brindaria l'acte de diputat a un altre, si veiés el districte propici.

En LLUIS ISAMAT diu que la joventut es un element més que necessari, imprescindible. Afirmar que a Badalona, l'entusiasme i el treball esmerçats per els joves nacionalistes en les últimes eleccions, es el secret de la victòria que en aquella ciutat va alcançar la nostra candidatura.

Els experimentats en la política del districte— diu el Sr. Isamat—han de dirigir les lluites i els joves deuen esser els soldats decidits a guanyar-les.

Felicita als organitzadors del àpat per l'èxit obtingut.

En JAUME SERRA I DACHS, el digne regidor de Granollers, agraiex la invitació al banquet.

Diu que totes les lluites tenen una finalitat i respecte de aixó s'extén en belles consideracions sobres les nacions que avui lluiten per la seva independència. Parla llargament de administració municipal i retreu el cas d'un estat de comptes, que a prec seu va presentar-se, calificant-lo de impropí de persones serioses.

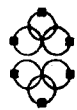
Es fa ressó de la satisfacció que tots sentim per l'assistència del Sr. Barangé, qui treballa desde quaranta anys amb tot l'entusiasme, per el bé de la vila i a qui els nacionalistes devem molta gratitud.

En FELIX FAGES digué que les coses que més demostren la voluntat i l'entusiasme son les espontànies i aquesta nota es la més remarkable de la festa.

Excita als joves perque estiguin disciplinats i segueixin els concells del vells nacionalistes, doncs aixó juntament amb la campanya que'ns farà en el districte, sempre ens donarà la victòria.

Tots aquestos parlaments foren aplaudits amb

S A B O

B A R A N G É

Barcelona, Granollers, Girona

gran entusiasme i al aixecar-se a parlar el senyor Lligé, se li tributa una sorollosa ovació.

En JOAN LLIGÉ es dol de la campanya que els seus adversaris feren per el districte, propia de persones mancades de ciutadania.

Digué que una de les alegries més grosses per ell experimentades, era la de veure's homenatjat per un grop de joves plens d'entusiasme i que d'aquest acte en servaria un recort inesborrable.

Parlá del fracás que'l Marqués d'Olérdola va tenir a Badalona i digué que aixó era un auguri de lo que passarà en les properes eleccions de regidors.

Acabá encoratjant als joves a treballar per el districte i per Catalunya.

Una forta ovació que durá llarga estona, va produir-se al acabar aquest parlament.

Al final del acte va nomenar-se una comissió composada dels senyors Fages, Isamat, Serra i Dachs i Barangé, per a portar a cap els treballs d'organització del gran «Ápat de la Victoria» que dintre poc es celebrarà en un poble del districte que oportunament s'anunciará.

Quan en una sala del «Centre Autonomista de Dependents», alguns amics varen esbossar la idea de fer aquest acte que acabem de ressenyar, no podiem sospitar l'aculliment estussiasta i l'èxit esplendorós que ha tingut.

I es que la iniciativa, com feia notar el senyor Fages en el seu parlament, resultaba espontània i curulla de significació.

L'acte del dilluns, va demostrar que'ls fills de Granollers que vivim a Ciutat, no solsament estem units per el fet de haver nascut en un mateix poble, si que també ens uneix un ideal comú i noble, que va tenir la virtut de aplegar-nos, pot dir-se que a tots, en el clos de aquella sala.

Crec que aquesta festa de germanor, ha de ser molt grata als nacionalistes de Granollers i que serà també un estimul que els impulsarà a prosseguir amb braó la propagació dels seus ideals,

doncs, si be es cert, que nosaltres celebravem amb satisfacció la victoria assolida en el districte, la nostra joia serà complerta el dia que poguem festejar el triomf del nacionalisme en el poble de Granollers.

Aquest jorn potser no sigui gaire llunyá. La alenada potent del nacionalisme, a Granollers hi fa la seva via i veiem a la seva joventut que aviat ha de tenir influencia decisiva en els afers del poble, animada d'un fondíssim esprit de catalanisme.

Además, elements importantíssims del poble, han donat el seu valiós apoi a la causa nacionalista i, aquesta ajuda imposada per motius de táctica electoral, en el plano de les idees polítiques pot trobar una coincidencia saludable per Granollers i que seria grata als nacionalistes.

Crec que el ressorgiment de Granollers ha de venir impulsat per el nacionalisme i nosaltres, que per ser fora de la vila tenim un motiu més per a estimar-la, desitjem fervorosament que no es quedi reçagada en aquest formós moviment que Catalunya sencera va rubricar el dia 24 de Febrer.

Ço, creiem que ho portarán a terme els elements nacionalistes de la Vila, seguint sense defalliment la ruta que han empresa.

F. GLANADELL.

Barcelona 5 de Març de 1918.

LA JURA DE LA BANDERA

El dilluns passat, al mati, se celebrá en aquesta vila amb la solemnitat propia d'aquets actes la jura de la Bandera per els reclutes de les dues companyies del Batalló d'Alfons XII que hi ha de guarnició en aquesta localitat.

Al punt de les onze, les dues companyies al mando del Tinent Coronel arrivaren a la Plassa

PROBI V. EL

Xocolata Bonasort

alimentici i reconstituyent de primer ordre

de la Corona aont se aixecá un altar per a dir la missa de campanya, oficiant el capellá castrense, sent amenitzat l'acte per la Banda de música del mateix Batalló, que tocá amb molt bon gust escullides composicions.

Acte seguit; després d'unes sentides i breus paraules del capellá se feu la Jura de la Bandera, i una vegada acabada aquesta, les dues companyies desfilaren amb columna d'honor per davant de la tribuna aont hi estaven degudament representades totes les autoritats de nostra vila.

La comitiva marxá amb direcció al cuartel aont presenciarem el ben condimentat ranxó que's doná als soldats; al mateix temps que tinguerem ocasió de sentir de boca del distingit Tinent Coronel, Jefes i Oficialitat, paraules d'afecte en vers el poble de Granollers per les atencions i facilitats que han sigut i son objecte.

Doná una nota pintoresca a la festa, els balcons de les cases de la nostra majestuosa Plassa de la Corona, que junt amb els alegres colors dels domasos que engalanaven aquells, s'hi destacaven les cares boniques de distingides senyorettes i el-legantes senyores que llüen la classica mantellina.

Com a fi de festa, la Banda de música doná un concert en el «Cassino» que fou aplaudit per la distingida concurrència que allí s'hi aplegá; aixís com a les 7 del vespre, en el «Mundial Cine» se obsequiá a n'els soldats amb una sessió de vistoses pel·lícules.

En conjunt, fou una festa que'n servarem grat recort; llástima que no podés esser en un dia festiu, que n'hauria pogut gaudir tot Granollers.

Desde aquestes columnes felicitem als dignes Jefes i Oficials de la nostra guarnició per la bona organització que regná en el acte.

PARLA EN CAMBÓ

La Veu de Catalunya d'ahir publica unes interessantíssimes manifestacions del nostre il·lustre amic D. Francesc Cambó. Lamentem el poc espai que en aquestes hores ens queda lliure a nostre periódic que'ns priva de publicar-les íntegres. De totes maneres en traiem les següents ratlles que indiquen ben clarament quin concepte en té fundat del Decret, aprovant les ja famoses reformes presentades pel Sr. La Cierva.

«No pot ser que l'exércit, que atacava el vell sistema del torn dels partits com a causant de la incapacitat del règim parlamentari, i que l'exércit, que volgué un Govern de concentració per a fer unes Corts, autèntica representació de la voluntat del país, amb tota l'autoritat necessaria per afrontar i resoldrer els grans problemes de la vida col·lectiva espanyola, entre els quals, la vigorització del exércit ocupa un lloc preeminent, no pot ser, dic, que aquest exércit hagi exigit la degradació del Parlament, fent decretar la seva incapacitat per a ser ell—l'únic que pot i deu fer-ho—qui doni satisfacció a les justes reclamacions del propi exércit.

»Que l'exércit vulgui que es doni al braç militar l'eficacia que justifica la seva existencia, dotant-lo del material necessari i de l'estructura d'un exércit a la moderna; que vulgui que es posi terme al favoritisme, a la discontinuïtat, a la veritable anarquía que sempre ha presidit en la seva direcció; que vulgui que es millori la seva situació material perquè pugui servir al país amb la dignitat que es substancial en el seu ministeri, i que no vulgui que aquests desigs seus siguin aprofitats una vegada més per a dirimir miserables baralles de partit, ¡está molt be!

»Que l'exércit estigui disposat, en cas de repetir-se els vells bizantinismes i les eternes dilatories, a fer sentir el pes de la seva força als qui no sápiguen complir el seu deure... ¡ho comprenc perfectament!

Pero que, *quinze dies* abans d'obrir-se les Corts, l'exércit exigeixi que es promulguin per Decret, faltant-se

LLUIS SERRA I GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA. — DESCOMPTE DE LLETRES. — CHECS. — PAGO DE CUPONS. — COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, núms. 79 i 81. - Teléfon 516. - Granollers

a totes les lleis, unes reformes que no han d'entrar en vigor fins quatre mesos després de la obertura del Parlament, i que la seva aprovació per Decret no te altra finalitat que fer apareixer com a fruit d'una imposició de classes ço que ha d'esser noble i espontània acció del Parlament... ¡No; aixó no pot esser que ho hagi volgut, ni pensat, ni exigít, l'exèrcit espanyoll ¡Pobre Espanya si fos aquest l'estat d'esperit de l'exèrcit!»

NOTICIARI

En lloc preferent de nostre periòdic, donem compte detalladament d'un acte que'ls nacionalistes granollerins residents a la capital varen celebrar el darrer dilluns, per a festejar el triomf del nostre diputat Sr. Lligé. Noticiós un company de nostre Concell Directiu de l'acte que s'estava celebrant, no va volguer que deixés de figurar el nom de la «Joventut» en tant simpática festa, sentint que per no haver sigut convidada no pogués enviar-hi cap representació oficial, com son gust hauria estat.

La societat «Granollers S. C.», tenint de fer millores en el seu camp de sport, la Junta directiva ha prés l'acord de fer un empréstit de 300 pessetes, i a fi de que tothom pugui contribuir-hi ho farà en lámínes de una pesseta.

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la cantitat de 42550'40 pessetes i ha pagat per a reintegros 24374'46 pessetes, havent overt 11 llibretes noves.

A la matinada del darrer dilluns entregá la seva ànima a Deu el conegut contractista d'obres D. Josep Baró i Farnés, pare del estimat company del Concell Directiu de nostra «Joventut Nacionalista», D. Alfred.

Era el Sr. Baró, una personalitat prou coneguda, no sols a nostra vila sí que també a fora d'ella per a fer-ne una detallada biografia, ja que a més del conegut renom que tenia com a contractista d'obres va desempenyar fins a la seva desfeta a causa dels successos de juliol de 1909, el càrrec de cabo en nostra vila del Soma-tén armat, a més, en l'actualitat seguía al cap del cos de bombers, institucions que ell hi posava tot el seu carinyo.

A son enterrament, a més de nostre Excel·lentíssim Ajuntament en incorporació i el cos de bombers en plé, bé podem dir que hi estava representat tot el nostre poble, demostrant una vegada més les simpaties que en vida tingué el Sr. Baró.

Rebi la seva apreciada familia i particularment els nostres estimats amics i companys D. Félix i D. Alfred el testimoni del nostre condol, fent vots per a que Deu els concedesca molts anys de vida per a pregar per a la seva ànima.

Al tancar aquesta edició ens enterem que després de breu enfermetat ha mort a la capital la mare política del nostre particular amic En Josep Barangé. Ens fem ressó del sentiment tot donant-li al nostre més sentit pésam, tant amb éll com a la seva distingida esposa i familia.

SECCIÓ LITERÀRIA

EL CAPTAIRE

En un matí de cruent hivern, allavors que la nevada ho embolcava tot, camps i prats i valls i muntanyes, que no refila el rossinyol ni xirròteja l'aucellada ni murmulla el rierol perquè l'aigua s'es glaçada, quan la verdor de primavera s'ha transformat en blanchúria per la neu encatifanta i els arbres están despullats, que no més els queden branques i no hi han flors ni se sent sa flairosa fragància i es que tot dorm i reposa baix catifa immaculada, fou allavors, quant vora la soca d'un roure centenari i gaire bé cobert de neu, se trobà fret i gelat el cos del vell captaire.

Sos ulls tancats, la seva faç amoratada i fàcil somriure com el d'un infant, se desdibuixava en son llavi.

Apar que dormís i sonmiés un sonmi bell, en una vida més dolça i menys amarga que la passada.

Sa testa venerable i com la barba platejada, damunt el sarró que del coll penjat havia portat sempre el captaire, quietament reposava. Les seves mans—igual que'l rostre amoratades—descansaven sobre el pit descotat guardant entre els dits encarcerats una medalla de bronze, en la qual hi havia brunyida l'imatge de la Verge dels Desamparats.

Allavors, ja no nevava. Natura volgué mostrar-se pròdiga no sepultant amb la neu al desvalgut vergonyant, malgrat d'haver-li cabat avans la tétrica fossa.

Allà, lluny, molt lluny, en el cloquer de l'Esglesia d'un poblet de cases are blanques, bé prou que hi brandaven les campanes, pero el seu só esmortuït no deia res a ningú de la mort del captaire.

Feia molt temps que captava. Era un desvalgut pobret quals arrugues de sa cara, la xacrositat amb que caminava i la blancor dels seus cabells i barba, alhora descuidada, revelaven una llarga tirallonga d'anys i una no menys pesada cadena de dolors. Els seus ulls, aquells ulls que sempre havien plorat, escaldats pel plor, eren clar espill de la tristor de la seva ànima, i la seva parla—jah la seva parla!—penetrava fins lo més fons del cor i la seva veu tendra i tremolosa com ses mans i cames, al mandicar una caritat per a el pobre vergonyant, imposava a conmisericòrdia i pietat.

No així succeïa altres voltes. El vell captaire caminava errant sempre i vergonyant, implorant i suplicant una almoïna per l'amor de Deu a cada porta que trobava en sa ruta escabrosa i trista per les penes i dolors. Ell, bé, prou trucava a cada portal i, allí, apoiat en son bastó que no deixava mai, esperava pacient a que s'obris la porta ensemps que entre llavis remugava amb accent ploraner: «¡Una gràcia de caritat per a el vellet!», restant,

no obstant, com avans, la porta barrada. I seguia d'aquesta manera el seu camí...

Quan algú mogut a pietat per la desgràcia del vell captaire li donava un mos de pá, éll s'el guardava en el seu sarró o s'el menjava després d'empapar-hi un o més petons i d'haver dit amb agràiment que sorgia de la seva apesurada ànima que als ulls li feia brollar llàgrimes: «Que Deu vos ho pagui germá, amb salut are i després amb la gloria del cel».

Topava a voltes amb gent sense entranyes que'l llençaven del seu davant i el maltractaven dient-li gandú i vagamond, insult que feria fonament al seu cor i tropell que l'acaparava i tollia més encar. Pero en l'amargor de sa desventura l'aconsolava saber que si bé éll tenia de correr món vergonyant caritat, podia seguir-lo tot sens que mai en cap lloc trobés qui pogués acusar amb raó a la seva honra. Al mitj de la desgràcia que'l rodejava l'allegrava saber que si portava la mirada fita a terra no era perquè l'horror o testimoni d'alguna malesa no li permetessin portar el cap ben alt, sí, pero, el pes dels anys que l'aixafaven. Ell, la vista, no l'aixecava mai: sols, sí, quant mirant al cel i amb faicó suplicant, deia: «¡Deu meu, ampareume!» i quant donava les mercés a qui li feia almoïna. Res més que per aixó, doncs veure als homes que desenfrenats sols busquen la vida en el plaer, l'horroritzava.

Per més que éll, poc cabal havia de fer-ne d'aquells qui oblidant les necessitats i miseries d'altres van a disfrutar i a viure... Ell que havia vist i palpat tantes desgràcies i sotracades... que fins els goços el lladraven a son pas i penjant-se-li en son trajo polsós i aparessat intentaven mocegar-lo bestialment, com els homes del gran món voldrien desgarrar a tots els pobres perquè'ls fan nosa, perquè la presència dels quals els recorda una vida de desventura.

I si en fou de desventurada i trista la vida del vell captaire!... Quantes voltes tingué de passar la nit al ras per haver-se-li negat acolliment i no deixar-lo dormir en la pallal... En jornades de tempesta quantes vegades havia tingut de rebre i sofrir la força del vent, de la pluja i del fret, per no haver trobat aont aixoplugar-se!...

I així succeï en el terme de son camí, en aquell dia que la nevada ho embolcallava tot, camps i prats i valls i muntanyes, que no murmullava el rierol perquè l'aigua joganera estava glaçada i no refilava el rossinyol ni xirròtejava l'aucellada, en que'l vellet captaire volgué aixoplugar-se en el rourer de fulles mustigades, morint de fam i de fret entre la neu immaculada i blanca.

MIQUEL JUANOLA I BENET.

BAR «LA BOHEMIA»

a càrrec de

Esteve Juliá

Sandwich - Begudes - Menjars a totes hores

SERVBI ESOMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS ESPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

TENDA DE COMESTIBLES, TOCINERIA I PESCA SALADA

— DI —

SANTIAGO ALVAREZ

ESPECIALITAT EN LLEGUMS CUITES

Per cada compra s'entregarà al client un *tiket* del import de la mateixa, canviant-se per un útil regal al presentar-ne per valor de 25 pessetes.

Sant Roc, 14. — GRANOLLERS

LAS NOVEDADES

Carrer de A. Clavé, 8 : Granollers

Camiseria. — Corbateria. — Gorres. — Colls i Punys. — Llaga-cames. — Blàsties

Roba blanca. — Genres de punt

EXTENS ASSORTIT

PREU FIXE

ELS QUE VESTEIXEN A LA MODA, COMPAN A N'AQUESTA CASA

ACADEMIA DE TALL I CONFECIO

DIRECTORA

Dolors Colomer de Lleget

Professora titular amb nota brillant en l'Escola Provincial de Tall de Barcelona.

Classes a hores convingudes, dematí, tarde i vespre.

TALLER DE MODISTERIA EN COLOR I BLANC

a càrrec de la mateixa Directora.

CARRER DE SANT ROC, 10, 1.º — GRANOLLERS

CANUT MORATÓ

Pintor Decorador

RÓTULS DE TOTES CLASSES

ESPECIALITAT EN ELS DAURATS AL CRISTALL

Se pinten i empapelen habitacions

A PREUS ECONÓMICS.

Prim, 92. — GRANOLLERS

PLANCHAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. OLAVÉ, 18

☼ **GRANOLLERS** ☼

ACADEMIA DE TALL

(SISTEMA MARTÍ)

baix la direcció de

RAFELA TORRENTS**CONFECCIONS EN COLOR, BLANC I COTILLES**

Classes de 9 matí a 9 vespre

A. Clavé, 30, pis 2.^{on} - Granollers**BOSCH**

FOTOGRAF

GRANOLLERSFÀBRICA DE BORREGOS DE CARDEDEU
AL ENGRÓS I AL DETALL**GENIS SERRA**Elaboració especial per els Restaurants de
les Estacions de Granollers i Girona.

EXPORTACIÓ A PROVINCIAS

PALMA, 1

GRANOLLERS

XOCOLATES**PUCHADES**Son els millors : : Demanis a totes les bones
pastisseries i en la confiteria**ENRIC PUCHADES**

PLAÇA MAJOR, 18

GRANOLLERS**R. MARTINEZ & C.^a****RAMBLA DE LES FLORS, 33****EXPORTACIÓ I IMPORTACIÓ****FLETAMENT DE VAIXELLS**Motors marins, auto-mòvils FORD, màquines elèctriques per a
planchar HOFF-MAN.Grand stok de màquines d'escriurer UNDERWOOD, últim model
d'importació directe.

Representants per a Catalunya

DE LA CASA

JOAN GRANADOS I FILL

de Xereç de la Frontera,

culliters i magatzemistes de vins selectes